

[H. C. Toft.]

belte af den arbejdstid, du bruger på din ejendom. Tusinder af danske landmænd har de sidste mange år tjent mere ved arbejde uden for deres bedrift, og tusinder af danske landmænd har haft en arbejdstid uden for deres ejendom, der langt overstiger den arbejdstid, de har haft på egen ejendom. Fremtidige ejere får altså ikke denne mulighed. Der bliver lagt en sort hånd på deres ejendom. Hvis de uden for landbruget tjener for meget eller arbejder for meget, så er det ud ad lemmen. Så må de afstå hus og hjem, eller de må ned i indtægt og nedsætte deres arbejdsindsats — en uhyrlighed i dansk lovgivning, som man næppe finder noget andet sted.

Alene disse bestemmelser er i alt fald nok til, at vi ikke kan medvirke til at fremme denne lovgivning, og når lejlighed gives, bør folketinget ændre disse famøse bestemmelser.

Selv om de ændringsforslag, som venstre har stillet, der angår adgangen til at erhverve landbrugsejendom, ikke stiller krav om, at halvdelen af arbejdstiden skal anvendes i bedriften, så må jeg også afvise venstres forslag. Det stiller jo også krav om, at halvdelen af indtægten skal erhverves af egen bedrift. Vi mener heller ikke, der bør stilles krav om en særlig uddannelse, for at man kan erhverve en landbrugsejendom. Bestemmelserne herom fandtes jo allerede i landbrugsministerens oprindelige forslag, og ved første behandling tog jeg afstand herfra.

Jeg har i dag i særlig grad beskæftiget mig med forslagens indskrænkninger i adgangen til at erhverve landbrugsejendomme, men ved første behandling afviste jeg også de øvrige ændringer, som landbrugsministerens forslag indebar. Jeg skal her kun gentage, at vi finder det helt forkert, at man på ny skal til at undersøge, om der er et tillægsjordsbehov, før man tillader sammenlægning af landbrugsejendomme — også for dem, der ligger under 100 ha-grænsen. Det kræver mere administration.

Vi fandt, at den frie sammenlægningsret, vi nåede til i enighed for 2 år siden, åbnede de muligheder, der var behov for, og at man derigennem var nået til, at vi fik sammenlægninger, der var fornuft i, og som bidrog til, at de fleste sammenlægninger medførte en fornuftig strukturrationalisering.

Det ændringsforslag, som det konservative folkeparti har stillet om, at den frie

sammenlægning op til 100 ha-grænsen kan finde sted mellem ejendomme, selv om der er en afstand mellem ejendommene på 4-5 km, ville åbne en videre adgang til, at landmænd kan erhverve ejendomme, og man vil ad denne vej lette jordkøb, idet man ved afståelse af bygningerne fra den ene ejendom bedre kan finansiere jorderhvervelsen.

Vi havde ønsket, at de landbrugslove, som vi nu har behandlet stykkevis — moderniseringsloven, loven om yngre landmænd og denne lov — havde været til behandling her i en sammenhæng, idet man da havde haft et samlet overblik over denne lovgivning. Det konservative folkeparti ønskede, at det lovforslag, hvorefter man kunne yde lån til jordkøb, var blevet behandlet sammen med det foreliggende lovforslag, idet vi ønskede, at nogle af de midler, som stilles til rådighed i det nævnte lovforslag, kunne stilles til rådighed også for de landmænd, der ikke falder ind under den moderniseringslov, som vi nylig har vedtaget her i folketinget, således at de, der blev skubbet ud, fordi de havde for store indtægter, fordi de havde præsteret en for stor effektivitet og derigennem havde skabt sig for stor en indtægt, også kunne komme i betragtning, således at vi kunne yde dem økonomisk støtte, når de ville modernisere deres produktionsbygninger.

Det konservative folkeparti har altså med sine synspunkter vedrørende disse lovforslag gerne villet støtte også den effektive landmand ud fra den betragtning, at i de kommende landbrug i Europa vil det blive de landbrug, der er de mest effektive, der kan klare sig bedst i konkurrencen også over for andre landes landbrugere, og derfor måtte det være vor opgave at bidrage til at skabe de mest effektive produktionsenheder.

Vor stillingtagen til landbrugslovforslag i denne folketingsssamling har været motiveret i ønsket om at medvirke hertil, fordi vi troede på, at dansk landbrug ville få en sådan stilling, at de ville blive de effektiveste også i det kommende Europa.

Søren Jensen (Hasseris): Hr. H. C. Toft tog sit udgangspunkt i den revision, vi foretog af landbrugsloven i 1971, en revision, der, som det blev sagt, afsluttedes med, at der var bred enighed bag landbrugsloven. Venstre havde gerne set den samme brede enighed bag landbrugsloven i dag.